

מסורת הש"ס

א) וקמין ק: קב.א.
ב) ונחמין למ. קד. מנחמין.
ג) כרימין נח: מנחמין יב.
ד) ויהי מל.א. ג) ונחמין.
ה) ויהי מל.א. ג) ונחמין.
ו) ויהי מל.א. ג) ונחמין.
ז) ויהי מל.א. ג) ונחמין.
ח) ויהי מל.א. ג) ונחמין.
ט) ויהי מל.א. ג) ונחמין.
י) ויהי מל.א. ג) ונחמין.

תורה אור השלם

1. וקרבן וקרציו ורחין
במים והקטיר הבזון את
הכל המזבחה עליה
אשה ריה ניהות לך.
ירקא א ט
2. ועשית עולותי וקטיר
והקם על מזבחת ה' אלתוך
ודם זבחך יעשה על
מזבח ה' אלתוך והקטיר
תאכלו. דברים יב כז

הגהות מהר"ב
גרשבורג

א) חובי ריה אלמא וסי
ונקוטנא פ' לקמן. ריב
עין חלש יוסף לקמן דף
ז' ע"ג גדיה ודע
דמפ' למל דף ז' ותי
מב שס דלא ידע איה
מקיס פס"י איה עש"ה
דף ק"ג עמ"ד ל'.

מוסר רש"י

בהוייתן הן קדושים.
שנעלמין סן קדושים ולא
מנחי' אתן תמורת פה
מנחיה ונחיה' תמורת פה
ולכי נקט לטון כהייתן.
משום דהא דלוחת קדשים
קדושים נפקא לן פס"ק
דכטיות מיהי לך. דמכיו
רק קדשין. אל תמנעוהו.
אשר יהו לך אל הולות.
(מנחות טז ובבב"י ובמ"ס
ק"ד ודברי יוסף כ"ג.) יבול
יחלוץ. מזה מנעול פלוי
(ובמ"ס י"ג).

גיד הנשה פרק שביעי חולין

צ.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"ח מהלכות
מאלות אסורות הל'
ז:
ב ב מ"י פ"ג מהלכות
פסולי הנוקדין הל'
טו ופ"ו מהלכות מעשה
הקדושת הלכ"ג כ סמ"ג
פס"ק קפ:
ג ג מ"י פ"ו מהלכות
מעשה הקדושת הל'
ז:

אלמא איסור מוקדשין קדים. אומר ר"ת משום דמתחלה הכל
הוא בשר והבשר עלמנו מתקשה אחרי כן ומתלבן ועששה
גיד א' ונקוטנא פ' לקמן דמתחלה כשהגיד נוזר אינו על הקף ולא
חיל עד שיכא מתקשה על הקף וע"כ דהשתא ר"ל דלחן איסור
גיד חל על איסור מוקדשים על איסור
אכר מן המי דלא חמיר כמוקדשים
חיל ועוד דלא אפשר לאיסור גיד
להיות בענין אחר ועוד דלחן איסור
אכר מן המי חל עד שיוזל דלחמ
בסוף פסקין (לקמן דף ק.) כגון שנטרפה
עם יצאת רובה דליסור טרפה ואיסור
אכר מן המי חיל צדדי הדדי:

והא מתנייתן דנאח כרבי יהודה
דקתני גורג בש"י יבן ב'ו.
ה"מ למימר מדקמני טוגא בשליל ופליגי
ר' יהודה אלל רישא דמלחא נקט:
קדשים דאיסור ברת מי שמעת
ז"ה. משמע דלפילו
בשלמים ולאחר זריקה דשרי אף
לזרים בעי למימר דלא חיל כלל
איסור גיד ושירי בנפליה אע"ג דלאחר
זריקה פסק איסור קדשים מדלח
אשתתן דחילי אלל במנכרת ומינה
כיון דהשתא ליכא איסור קדשים
אע"ג דיכול לנח לזרי איסור כרת
כגון אס אוכלו בעומת הגוף אמאי
לא יחול איסור גיד דלחן כאן איסור
חל על איסור דלאחר בפק ארבעה
אמין ויבמות דף נ"ג.) דלחות אשה מתלח
תלי וקאי כו' וי"ל כיון דמחיים לא חיל
איסור גיד דליכא איסור מוקדשין
דיכול לנח לזרי כרת על ידי פיגול
ונותר ועמא מו לא חיל איסור גיד
לאחר שמיטה וזריקה דבעין שיחול
מחיים איסור גיד דומיא דיעקב ששטה
לו גידו מחיים וז"ל וימלא מגו
דלימוסף איסור גיד לנני נח דלימוסף
נמי לישראל כו' דהא דנאכר לנני
נח היינו דוקא לנני יעקב דקודם מתן
מורה איקרו בני נח ואפילו נאכר
הא מתחלה לכל אומות העולם הא
אמר כפ' ארבע מיתות (פסח"ד דף נ"ט.)
כל מלוא שנאמר לנני נח ולא שנית
בסני לישראל נאמר לא לנני נח
וא"כ לאחר מתן מורה שרי לכולהו לנני
מישראל וז"ל וימלא מגו דלימוסף
איסור גיד לנני דלימוסף להעלותו
דאימוסף נמי להדיוט איסור אפילה
וי"ל דליכא למאן דלאחר כנסמן
מחוברין יעלו: הבא בסבכרת
עסקינן דברחם קדוש. וצדדי הדדי
קאתו וקמ"ל דלא מנטל איסור

קדשים החמור איסור גיד
לרבי יוחנן קדים דלאחר (לעיל דף ע"ה.) חלש חלב מנן משעה מי
דחלבו כחלב צהמה והדר תאח איסור מוקדשין דחמיר וחיל עליה
וא"כ לרבי יוחנן מוקדשין נוהגין בגיד משע ליה ונראה דלר' יוחנן
לא חיל איסור גיד ואיסור חלב עד שיכא לחון ממעי אמו לאור
העולם וכן משמע דבסוף פסקין (לקמן דף ק.) קאמר רבי יוחנן גופיה
כשנטרפה עם יצאת רובה דליסור אכר ואיסור חלב ואיסור טרפה
צדדי הדדי קאתו אלמא דליכא איסור חל' במעי אמו:
פרשו ירדו רבי היא דתניא ב'ו. תימה אמאי מיימי ח' צרייתא
קמיתא ונראה דאי ללא צרייתא קמיתא אכל דאיסורא אכל דרנן
סברי שיש לרבות כל מה שנוכל לרבות ואפילו פרשו דאיסורא ולית
לן למעוטי אלל פוקעים גירדא שהוא סוף העלאה ורבי סבר
דצריח ומיעוטא חית לן לאוקומי בתחלת העלאה ולא נמטע כמו
קן אלל דבר אחר דהיינו פרשו דאיסורא אכל מחוברין דליסורא
ופרשו דהימירא יעלו ולהכי מיימי צרייתא קמיתא דגידים דהימירא
נמי כשפרשו ירדו דומיא דעצמות דהימירא ועל כרחק רבי היא אלמא
לא מרבי רבי כל מה שיכול להרבות דהא אוקי נמי מיעוט כפרשו
דהימירא והכי נמי לרנן לא מרבי כל מה שיכולין להרבות אלל ממעטין דליסורא אפילו במחוברין:
לא

לענין רש"י

אשקלנא ויאשקלנא ירדו.
להחפז.

רבינו גרשום

דאע"ג דאיסור מוקדשין
קדים אחי איסור גיד וחיל
שכן איסורו נוהג בבני
נח: ופילו עליה בחדא
דחיא סבר אינו נוהג
אלא בירך של ימין וזאת
ירדן סבר בין בימין בין
בשמאל: איסור דסמני
ליה לר' יהודה כהנה
כ"ו. כלומר דהיא אסר
במחיי איסור גיד נוהג
בטמאה דאיסור גיד חל
על איסור טומאה דאיסור
לא. כלומר טומאה איסור
לאו הוא איסור קל הוא
לפי איסור גיד חל עליו.
בקרשים דאיסור כרת מי
שמעת ליה איסור גיד
חל על איסור קדשים
דחמיר: אלא הבב"ע
בסבכרת. כלומר דאני
קדוש אלא בצינורו
הרחם דבצינורו מן הרחם
שי עליו גיד ובהדיו
קאתין: ואיבנית אימא
לעולם בולדות קדשים.
כלומר ואי פרסת וזאת
לא אחי איסור גיד וחיל
איסור קדשים קסבר
ולדות קדשים בהוייתן
[ותן] קדושים ולא בשפי
אמן אלל בשעת הווייתן
לעולם שהיא בשעת ליות
גיד וקדושה בהדי הדדי
קאתו: לא שנו אלא
קדשים הנאכלין גיד
הנשה נוהג בהן אלל
קדשים שאין נאכלין כגון
עולה אין גיד הנשה נוהג
בהן: כאן תלקוח בו.
כלומר מה דאמרי' אין גיד
הנשה נוהג בהן תלקוחו
מי שאוכלו רכין שאין
ראו לאכילה אין חייב
מלקות אבל איסורא עבד
אלל להעלותו ע"ג המזבח
להקטירו גיד הנשה נוהג
בהן דאין מקטירין אותו:
רב נחמן בר יצחק אמר
להעלותו פליגי. כלומר
אפי' להעלותו פליגי
דמאן דאמר אין גיד
הנשה נוהג בהן מעלין
אותו להקטיר: יבול אחי
פירשו. כלומר יבול חייב
ניטלו מן הבשר: ת"ל
ועשית עולותיך הבשר
ודם. כלומר הבשר אין
אבל גידים ועצמות לא:
הא מה אני מקיים ועשית
עולותיך ונין בפקינן.
כלומר לאברים ופרסיה
שנתעבלו מע"ג המזבח
דאותו אהה מחייב אבל
יעול' גידים ועצמות אי
אחה מחייב: